

نامه کارگران هفت تپه به سازمان جهانی کار (ILO)،

سندیکای جهانی کارگری (ITUC) و سازمانهای حقوق بشری

پانزدهم مرداد ماه هشتاد و شش

فعالین حقوق بشرو...

نامه کارگران هفت تپه به سازمان جهانی کار (ILO)، سندیکای جهانی کارگری (ITUC) و

سازمانهای حقوق بشری

از کارکنان و کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه

به سازمان جهانی کار (ILO)، سازمان حقوق بشر و سندیکای جهانی کارگری (ITUC)

احتراماً ضمن عرض سلام و آرزوی موفقیت شما در راه اهداف مقدس و بشر دوستانه ای که دارید و همواره در جهت رفاه ایرانی و آبادی ایران زمین تلاش می کنید تا از طریق سازمانهای بین المللی از حقوق افرادی دفاع می کنید که دست آنها از همه جا کوتاه شده و هیچ گونه توجهی به خواسته بر حق آن افراد توسط مسئولین دولتی نمی شود و در آخر امر نگاه آنها متوجه نهادهایی چون سازمان حقوق بشر و دیگر سازمانهای مدافع حقوق بشر شود تا از آن طریق ندای خود را به گوش جهانیان برسانند لذا با عطف به پیگیری آن سازمانها در حل مشکلات معلمان و کارگران اتوبوس رانی تهران و دیگر موارد که جای تقدیر و تشکر دارد استدعا می شود که اینجانبان کارگران شرکت نیشکر هفت تپه را در راه حل مشکلات خود که در چارچوب قانون کار جمهوری اسلامی می باشد و آن قانون نیز یک قانون مداخلی می باشد یاری دهید ابتدای امر لازم می دانیم توضیح مختصری در خصوص شرکت نیشکر هفت تپه و نقش آن در اقتصاد کشور و منطقه بدهیم تا موفقیت آن شرکت مادر هویدا شود. شرکت طرح نیشکر هفت تپه در حدود ۴۸ سال پیش توسط شرکتهایی امریکایی در ظرف دو سال ساخته شده و اولین تولید کننده شکر از نیشکر در ایران می باشد و دارای چهار شرکت از زیر مجموعه خود می باشد (خوراک دام- کاغذ پارس- حریر پارس- طرح نیشکر میان آب) شرکت دارای ۵ هزار نفر کارگر می باشد که حدود ۳ هزار نفر از کارگران آن به صورت موقت مشغول به کار می باشند و در سالهای دهه هفتاد تولید آن به گونه ای بوده که بیشتر هزینه ساخت طرحهای توسعه نیشکر در خوزستان را آن شرکت مورد بحث تامین می کرده ولی متاسفانه در سالهای اخیر دیگر توجهی به این شرکت به دلیل خصوصی سازی و واردات بی رویه شکر نمی شود لازم به ذکر است که موقعیت شرکت در منطقه و اقتصاد آن به صورتی است که در صورت ورشکسته شدن آن، اقتصاد شهرکهای اطراف (شوش- اندیمشک- دزفول- شاور و حرر بامی) فلج خواهد شد باتوجه به اینکه قبلاً شرکت قند دزفول که در جوار

نیشکر هفت تپه می باشد دچار ورشکستگی شد و کشاورزان چغندر کار منطقه متضرر شدند حال در صورتی که این شرکت به سرنوشت قند دزفول نیز دچار شود حدود ۵ هزار نفر به صورت مستقیم از کار بی کار می شوند تعطیلی شرکتهای تولید کننده شکر چندی است شروع شده که سیاستهای دولت تاثیر مستقیم در تعطیلی و رکود آن شرکتهای بود ورود بی رویه شکر پایین آوردن تعرفه گمرکی، عدم حمایت دولت از شرکتهای دولتی تولید کننده شکر، همکاری شرکتهای تولید کننده شکر جهت سفید کردن شکرزرد وارد شده به دستور دولت از عوامل مهم وضع موجود می باشد. کارگران شرکت نیشکر هفت تپه که در طول ۱۵ ماه گذشته حدود ۱۱ بار دست به اعتصاب زده اند فقط بدلیل پرداخت شدن حقوق نبوده بلکه خواسته های قانونی داشته اند که تاکنون توسط مدیران شرکت انجام نشده و پیگیری کارگران شرکت تاکنون بی نتیجه مانده است چند مورد از خواسته کارگران نیشکر هفت تپه به شرح ذیل می باشد که به استحضار می رساند.

۱- رسمی کردن کارگران موقت: در این شرکت کارگرانی در حال حاضر مشغول به کار می باشند که حدود ۱۵ سال سابقه کار دارند و با عطف به اینکه کار دائمی می باشد به صورت موقت مشغول به کار می باشند که با توجه به وضعیت موجود امکان تعدیل نیرو و اخراج آن کارگران بدلیل کاهش هزینه های شرکت می رود و اگر اخراج نشود با توجه به موقت بودن ارتقاع شغلی نخواهد داشت و سالها درجا می زنند.

۲- ارتقاع شغلی کارگران: شرکت دارای تعدادی کارمند می باشد که دارای مدرک دیپلم و بالاتر هستند و به دلیل مدرک بالاتر به صورت سرپرست انجام وظیفه می کنند اخیراً تعداد زیادی کارگر وجود دارد که به ادامه تحصیل پرداخته و دارای مدرک دانشگاهی و دیپلم شده اند ولی متأسفانه از نظر شغلی بدلیل سلیقه ای عمل کردن مدیران شرکت ارتقاع پیدا نمی کنند و انگیزه کاری آنها تعدیل پیدا کرده است.

۳- اجرای مشاغل بندی: طبق قانون کار جمهوری اسلامی، طرح مشاغل بندی باید هر ۴ سال یکبار اجرا شود (بازنگری) تا کارگران بتوانند از این طریق ارتقاع پیدا کنند ولی متأسفانه حدود ۱۴ سال است که این طرح در شرکت با وجود تاکید قانون کار اجرا نشده است و تلاش، جهت اجرای آن تاکنون نتیجه نداده است بدلیل جهاد دوره اجرا نشدن آن کارگران این شرکت خدمات جبران ناپذیری را تحمل کرده اند و باعث شده که حقوق کارگران ارتقاع پیدا نکند.

۴- زیر خط بودن کارگران: کارگران این شرکت همانند تمام کارگران ایران زیر خط فقر قرار دارند و میانگین حقوق ماهیانه آنها حدود ۲۵۰ هزار تومان می باشد و کارگران مجبورند ساعات بسیاری به صورت اضافه کاری بپردازند تا بخشی از نیازهای زندگی خود را تامین کنند لذا انتظار داریم که فاصله خط فقر ۴۰۰ هزار تومان تا حقوقمان به شکلی تامین شود تا به زندگی حداقلی بپردازیم.

۵- منازل شرکت: شرکت دارای حدود ۷۰۰ منزل شرکتی می باشد ولی متأسفانه تعداد زیادی از منازل شرکت در اختیار نیروهای نظامی و انتظامی و کارکنان دادگستری و آموزش و پرورش می باشد در حالی که کارگران حدود نیمی از حقوق خود را جهت کرایه منزل استیجاری می پردازند و متأسفانه بیشتر آنها هم که منزل دارند در مناطق روستایی می باشند و در صورتی که در شهر باشند در مناطقی از شهر دارای منزل هستند که بافت فرسوده محسوب می شوند بدلیل شرایط مالی بدی که کارگران دارند.

۶- زیان آوردن محل کار: بیشتر قسمتهای شرکت جزء مشاغل سخت و زیان آور می باشند و طبق قانون کارکنان

شرکت باید ۶ ساعت در روز کار کنند ولی متاسفانه تایم کاری شرکت طوری است که کارکنان شرکت در روز ۱۱ ساعت مشغول کاری باشند که تایم آن کشنده است و فقط کارکنان شرکت از مزایای ۲۰ سال به جای ۳۰ کار استفاده می کردند که متاسفانه این طرح عوارض ابلاغیه دولت در شرکت اجرا نمی شود بخصوص در خصوص کارکنان، شرکت که به آنها اعلام نموده اند که شامل آنها نمی شود در حالی که با همین قانون دیگر کارمندان شاغل در همین کارها بازنشسته شده اند.

۷- سختی کار و بدی آب و هوا: شرکت نیشکر هفت تپه در خوزستان منطقه گرمسیری قرار دارد لذا شرکت بدلیل سطح زیر کشت نیشکر دارای هوای بسیار گرم می باشد و اغلب هوای بالای ۵۰ درجه در روز دارد و در بخش آبیاری و سم پاشی کارگران باید درون مزارع بروند و کار کنند و درون کارخانه هم بدلیل وجود بخار جهت طبخ گرم بسیاری وجود دارد و از نظر آلودگی صوتی نیز از حد استاندارد خارج می باشد و بر اعصاب و روان افراد شاغل در این قسمت تاثیر بدی گذاشته ولی متاسفانه سختی کار پرداختی به ما ۲۰۰۰ تومان و بدی هوا ۲۵۰۰ تومان می باشد که جای تاسف دارد.

۸- نحوه پرداخت حقوق: حقوق کارگران سه ماهی است که پرداخت نشده است و دو سال نیز پول بن کارگران نیز داده نشده، قبلاً جیره غیر نقدی به کارگران پرداخت می شد که مایحتاج چند ماه خوراک کارگران را تامین می کرد ولی متاسفانه چندین سال است که دیگر داده نمی شود.

۹- خصوصی سازی: سیاست دولت در خصوص، خصوصی سازی باعث شده است که عملاً دولت از حمایت خود از شرکتهای دولتی بخصوص شرکت نیشکر هفت تپه دست بکشد و به دلیل دولتی بودن آن بودجه در اختیار آن قرار ندهد و این شرکت را به حال خود رها کرده است و باعث شده که شرکت حقوق معوقه کارکنان خود را پرداخت نکند و اعتراض دیگر کارگران هفت تپه به خصوصی سازی بدین دلیل می باشد که این امر در خصوص شرکت فند دز فول بد انجام گرفت و شرکت مذکور ورشکسته شد و کارگران آن بیکار شدند و اگر این امر نیز در خصوص نیشکر هفت تپه بد انجام گیرد ۵ هزار نفر بیکار می شوند.

۱۰- انتخابات جهت تشکیل شورا یا سندیکا: کارگران شرکت حدود ۶ ماه است که فاقد نماینده جهت پیگیری مطالبات و حقوق معوقه خود می باشند و این امر باعث شده صدای خود را با تحصن به گوش مسئولین برسانند جهت برگزاری انتخابات شورا بارها به اداره کار و مسئولین شرکت مراجعه شده ولی هیچ گونه ترتیب اثری داده نشده است البته کارگران مایل به تشکیل سندیکا هستند که با توجه به شکل کار سندیکا کارگران بهتر از حقوق خود می توانند دفاع کنند ولی متاسفانه بدلیل برخورد بدی که با سندیکای کارگران اتوبوس رانی تهران شده این امر مشکل شده است.

۱۱- اجرا نشدن برخی از شناسه های دولتی: مدیران شرکت متاسفانه از اجرای بعضی از بخشنامه های دولت که حمایت حداقلی را در بر دارد اجتناب می کنند که دو مورد آن را اطلاع می رساند. دولت اخیراً اعلام نموده که کارگرانی که فاقد مسکن می باشند به اداره کار معرفی شوند که این کار انجام نشد.

مورد بعدی بخشنامه ای بود از طریق دولت که شرکتهایی دولتی که تولید آنها از ظرفیت اسمی خود بیشتر باشد می توانند سالیانه ۸ درصد به حقوق کارکنان خود اضافه نمایند ولی متاسفانه این امر با توجه به ۲ سال تولید این شرکت بیش از حد اسمی خود در سالهای ۸۲ و ۸۳ این امر توسط هیئت مدیره شرکت انجام نگرفت و ضربه جبران ناپذیری

به حقوق کارگران که زیر خط فقر هستند وارد آمد.

۱۲- مناقصه ها و مزایده ها و پیمان کاریها: هیئت مدیره شرکت در سالهای گذشته جهت واگذاری پیمانکاری و فروش بعضی از اموال خود به صورتی عمل نموده که افراد فامیل و خویشاوندان خود برنده شوند و واگذاری پیمانکاری به فرزندان مدیران و خویشاوندان آنها که حتی فاقد شرکت ثبت شده بودند و بعضی از آنها دارای سن کمتر از (۱۸) بودند که این عمل باعث ضربه جبران ناپذیری به تولید شکر شد.

۱۳- حاکم بودن دو قانون کار: کارکنان شرکت نیشکر هفت تپه به دو دسته تقسیم شده اند عده ای تابع قانون نظام هماهنگ و عده ای دیگر تابع قانون کار می باشند کسانی که تابع قانون نظام هماهنگ هستند از مزایای دریافت پول مرخصی استفاده میکنند ولی کارگران تابع قانون کار از این مزایا بی نصیب میباشند ولی کسانی که تابع نظام هماهنگ هستند طبق قانون تامین اجتماعی و کار بازنشسته میشوند و درپاداش گرفتن نیز همانند کارگران به دستور هیئت مدیره شرکت پاداش دریافت می کنند.

کارگران شرکت طرح نیشکر هفت تپه

شهرستان شوش

۱۵ مرداد ۱۳۸۶

انتشار دهنده:

فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران